

[Pernille Frahm]

optaget af den type videoer, i stedet for bare at symptombehandle.

Ebbe Lundgaard (RV):

Fremskridtspartiets forslag tager udgangspunkt i det forhold, at det i Sverige er sådan, at man ikke må drikke alkohol – eller: I Sverige har de en restriktiv alkoholpolitik, og derfor bliver svenskerne forkvaklede i deres forhold til alkohol.

Denne risiko løber vi ikke i Danmark med hensyn til dette forslag, for vi kan jo se alle de voldsfilm, vi vil, derhjemme, så vi kan undgå at blive forkvaklede!

Den filmcensur, vi har, er måske ikke god nok, men ånden i filmcensurloven er god nok. Den er Folketingets og statsmagtens markering af et niveau, et indirekte budskab om her til og ikke længere, når det gælder offentlige forestillinger.

Det budskab er det vigtigt at fastholde. Jeg vil ikke afvise – og det forstår jeg også at kulturministeren ikke vil – at der skal en lovrevision til på et eller andet tidspunkt, og at den skal drøftes; det er jo et marked, der er i hastig ekspansion. Men indtil da mener jeg, det er vigtigt at fastholde filmcensuren, for at der fra Folketingets side kan lægges et niveau.

Jeg hilser det velkommen, som også kulturministeren gjorde, at der tales om et behov for varedeklaration på videoer. Jeg tror, det er en vejledning, som mange føler et behov for, så den side af sagen håber jeg at der kan ses på efter denne debat.

Men med disse ord vil jeg, som det fremgår af det, jeg har sagt, afvise forslaget.

Merethe Due Jensen (KRF):

Jeg synes lige, jeg må kommentere den sidste talers bemærkninger. Vi kan se alle de voldsfilm, vi vil, derhjemme og kan undgå at blive forkvaklede, blev der sagt.

Det havde jeg ikke forventet fra radikal side, når vi taler om så alvorlige ting, som vi gør i dag. Vi ved jo, at rå og destruktive voldsfilm gør mennesker forkvaklede. Det kan den radikale ordfører ikke komme udenom. Så er der ting i børns hverdag og familiesituation, der gør, at nogle heldigvis ikke bliver så forkvaklede. Det har noget at gøre med familiestrukturen, der er positiv. Men der er også mange børn, der kun har 7 minutter om dagen sam-

men med deres forældre, og derfor tror jeg, vi skal passe på med ikke bare at sige, at vi kan se alle de voldsfilm, vi vil, derhjemme og kan undgå at blive forkvaklede.

Men tilbage til det, det drejer sig om, nemlig lovforslag nr. L 260. Igen et lovforslag fra Fremskridtspartiet, som afslører partiets totale mangel på menneskelig forståelse. Under dække af nogle værdiladede ord som formynderi og grundlovssikrede rettigheder forsøger Fremskridtspartiet ved fjernelse af censuren at fratage forældrene den tryghed, der netop er i filmcensurloven, så ikke alt, hvad filmproducenterne laver, bliver vist.

Det er også med dyb bekymring, at jeg konstaterer, at Fremskridtspartiet forsøger at ophæve lov og orden-principperne under dække af deres liberale indstilling. Efter Fremskridtspartiets opfattelse skal alt, hvad der blot smager af moral og etik, fjernes. Vi har set det flere gange i denne sal i forbindelse med Fremskridtspartiets forslag om lovliggørelse af prostitution og fri adgang til abort for unge under 18 år, og vi kan vel snart forvente, at Fremskridtspartiet også vil fremsætte forslag om fri hash og narko.

Vi er ude på et skråplan, hvis vi bliver så bange for at have regler og lovgivning på områder, der kan beskytte de svage, herunder børnene, at man vil ophæve enhver restriktion, som blot smager af moral. Et folk uden moral og etik er et svagt folk. Jeg synes efterhånden, det er på tide, at vi vedkender os nogle fælles værdier og normer, som vi respekterer, og i respekt for de svage fortsætter med den beskyttelse, der bl.a. kan ydes gennem lovgivning.

Så længe vi, Kristeligt Folkeparti, er medlem af denne regering, kan en ophævelse af filmcensuren ikke komme på tale, og jeg glæder mig over, at netop denne regering fremkommer med forslag for vejledning, censur eller varedeklaration for videofilm. Jeg tror nemlig, at den form for vejledning vil give forældrene en reel mulighed for at beskytte deres børn mod de film, der er forrående og destruktive, enten det er i biografen, de vises, eller det er videofilm.

Men jeg vil også understrege, at den eksisterende censur og den kommende vejledende censur eller varedeklaration på videofilm skal være kvalitetsmæssigt i orden, så det er hensynet til børnene, der er i højsædet, og ikke hen-